

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobce: **P. Č.**, zastoupeného doc. JUDr. Ing. Milanem Pekárkem, CSc., advokátem, se sídlem Stamicova 18, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 5. 2011, č. j. 6 A 190/2010 - 24,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobce doc. JUDr. Ing. Milanovi Pekárkovi, CSc., advokátovi, se sídlem Stamicova 18, Brno, **se** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů **nepřiznává**.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení výroku II. v záhlaví označeného usnesení Městského soudu v Praze, jímž byla odmítnuta jeho žaloba na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím podle stěžovatele v používání obálek, které nejsou v souladu s Instrukcí Ministerstva spravedlnosti 58/2009.

[2] Napadeným výrokem usnesení Městského soudu v Praze ze dne 5. 5. 2011, č. j. 6 A 190/201 - 24, byla stěžovatelova žaloba odmítnuta v souladu s § 46 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“). Městský soud totiž uvedl, že odmítnutá žaloba neobsahovala řádné vylíčení rozhodných skutečností a nebylo lze z ní

jednoznačně seznat, čeho se stěžovatel konkrétně domáhal. Žalobce, ač soudem vyzván, žalobu nedoplnil o vylíčení rozhodujících skutečností, ze kterých by bylo možné dovodil, k jakému konkrétnímu zásahu správním orgánem proti němu došlo a jaké jeho subjektivní právo bylo dotčeno. Dále nebyl dostatečně určitý ani návrh výroku rozsudku. Městský soud pak stěžovatele řádně vyzval k doplnění žaloby, avšak stěžovatel přes výzvu soudu nedoplnil žalobu tak, aby obsahovala zákonem stanovené náležitosti, a proto městský soud žalobu odmítl.

[3] Proti usnesení, jímž městský soud žalobu odmítl, podal stěžovatel kasační stížnost. V této stížnosti napadenému usnesení a městskému soudu vytýká, že pochybil ve svém posouzení, že žaloba není dostatečně určitá a že z ní nelze seznat, čeho se týká. Stěžovatel dále konstatuje, že není pravda, že jeho žaloba neobsahovala řádné vylíčení rozhodných skutečností. Výzvu k doplnění své žaloby pak stěžovatel považuje za šikanózní. Městský soud pak postupoval povrchně a nepřihlédl k právu účastníka řízení být ve věci slyšen. Proto se stěžovatel domáhá, aby bylo napadené usnesení zrušeno.

[4] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval přípustnost kasační stížnosti podle soudního řádu správního a dospěl k závěru, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí Městského soudu v Praze vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a tuto kasační stížnost podal včas. Stěžovatel je ve věci řádně zastoupen. V kasační stížnosti uplatňuje stěžovatel námitky z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť napadá usnesení o odmítnutí žaloby.

[5] Dále Nejvyšší správní soud přistoupil k věcnému posouzení kasační stížnosti v rámci stěžovatelem uplatněného kasačního důvodu. Nejvyšší správní soud v rozsahu daném kasační stížností přezkoumal napadené usnesení městského soudu včetně řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[6] Nejvyšší správní soud odkazuje na zákonnou úpravu podmínek řízení, a to zejména na ustanovení § 46 dost. 1 písm. a) s. ř. s., dle nějž soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. Podle § 37 odst. 5 s. ř. s.: „ *Předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*“

[7] Nejvyšší správní soud dále z obsahu soudního spisu konstatuje, že byl stěžovatel soudem vyzván k odstranění vad svého podání a poučen, že v případě jejich neodstranění bude jeho žaloba odmítnuta. Bylo tak učiněno usnesením č. j. 3 Na 143/2010 - 10 ze dne 21. 7. 2010, které bylo stěžovateli doručeno dne 23. 7. 2010. Toto usnesení obsahuje mimo jiné poučení, že pokud nebude přes tuto výzvu podání ve stanovené lhůtě opraveno, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne. V navazujícím přípise ze dne 29. 7. 2010 sice stěžovatel dále uvádí své výhrady ke vzhledu soudem používaných obálek, avšak požadované náležitosti žaloby řádně nedoplnil.

[8] Nejvyšší správní soud tedy na základě právní úpravy stanovené v citovaných ustanoveních soudního řádu správního (viz výše v bodě 6 tohoto rozsudku) a na základě obsahu soudního spisu dospěl k závěru, že napadené usnesení Městského soudu v Praze netrpí nezákonností ani jinou vadou podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a kasační stížnost proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

[9] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona. Žalovaný měl ve věci úspěch, avšak netvrdí (a ani ze spisu nevyplývá), že by mu vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Z tohoto důvodu mu Nejvyšší správní soud právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

[10] Nejvyšší správní soud svým usnesením ustanovil stěžovateli zástupce doc. JUDr. Ing. Milana Pekárka, CSc., advokáta, se sídlem Stamicova 18, Brno. Ten však ve věci neučinil žádný úkon, proto mu Nejvyšší správní soud odměnu za zastupování a náhradu hotových nákladů nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2012

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu